

sesform. Bekendtgørelserne er ofte af højst forskelligt Indhold, og deres Læsning ved Kirkestævne indvirker ofte forstyrrende paa den Andagt, som har fundet Sted i Kirken, hvortil kommer, at den maaske kan siges at være i Strid med Dissenterne's Krav paa borgerlig Ligestilling, ligesom den er mindre paakrævet, efterhaanden som Borgernes Læsefærdighed tiltager.

Dernæst maa det hævdes, at der er særlig Grund til at gaa bort fra Kirkestævne paa Færøerne, selv om dette ikke samtidig sker i den øvrige Del af Riget. Den megen Regn, som falder der paa Øerne, bevirker, at Folk ikke gerne opholder sig udenfor Kirken, men skynder sig hjem; dertil kommer, at der i de fleste Kirker kun er Kirkegang hver 4de, 6te eller 8de Uge, hvilket bevirker, at det vil være tilfældigt, om Folk er der netop den Søndag, Bekendtgørelsen finder Sted.

Det har da ogsaa vist sig, at saavel de tidligere eksisterende Menighedsraad som Forstanderskaberne har været enige om at anbefale, at Læsning ved Kirkestævne bortfaldt og erstattes paa anden Maade.

Hvad iøvrigt selve Forslagets Tilblivelse angaar, bemærkes:

Efter at Menighedsraadet for Vaag (S.) Sogn i Skrivelse af 15. Januar 1905 havde anholdt om Tilladelse til at lade Bekendtgørelser ske ved offentligt Opslag i Stedet for ved Læsning ved Kirkestævne, udtalte Justitsministeriet i Skrivelse af 28. Marts 1905, at Spørgsmaalet om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne skulde forelægges Lagtinget i Samlingen 1905. Sagen blev imidlertid af Lagtinget udsat til 1906, idet man ansaa det for heldigst at indhente Erklæring over et af et nedsat Udvalg udarbejdet Forslag fra Sogneforstanderskaberne, Thorshavns Kommunalbestyrelse og Menighedsraadene.

I Samlingen 1906 blev Sagen derefter paa ny forelagt for Lagtinget tilligemed de af Forstanderskaberne og Menighedsraadene afgivne Erklæring. Der blev udarbejdet og vedtaget et Lovforslag, som blev fremsendt til Justitsministeriet med Amtets Skrivelse af 19. Marts 1907, hvormed ligeledes fulgte 2 af Amtet indhentede Erklæring fra Landfogden og Sorenskriven af 27. Oktober 1906 og 9. November s. A. Det blev af Ministeriet bestemt, at Sagen paa ny skulde forelægges Lagtinget i Samlingen 1907 til fornyet Overvejelse med særligt Hensyn til de i Landfogdens og Sorenskrivers Erklæring fremsatte Bemærkninger.

Endelig har den nuværende Landfoged under 26. April 1911 paa given Foranledning afgivet sin Erklæring i Sagen.

Amtet har derefter i Samlingen 1911 forelagt Lagtinget et Forslag, som i det væsentlige var lig med det tidligere af Lagtinget vedtagne, dog ændret noget, særlig efter den ved de ovennævnte Erklæring givne Foranledning. Dette Forslag blev vedtaget af Lagtinget med den Ændring, at Opslag ikke skal besørges af Skydsskafferen som saadan, men af en af Amtet særlig hertil beskikket Person (Kundgører), og Lovens Ikrafttræden udsættes til Nytaar 1913. Nærværende Forslag er ganske conformt med det af Lagtinget vedtagne.

Det bemærkes endelig, at Justitsministeriet har indhentet en Erklæring over Sagen fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der i Skrivelse af 26. Oktober d. A. har udtalt intet at finde mod Lovforslaget at erindre.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

Spørgsmaalet om, i hvilke Bygder en Tavle til Kundgørelser skal anbringes, afgøres, som af Lagtinget vedtaget, derhen, at der bør være Tavle i enhver Kirkebygd; at ville forlange en Tavle anbragt i enhver Bygd, er for vidtgaaende, da nogle af disse er saa smaa, at Omkostningerne ved Anbringelse af en Tavle vilde være uforholdsmæssig store. At gaa den Mellemvej at medtage de større Bygder udenfor Kirkebygderne gaar ikke an, da det i saa Fald vil volde Vanskelighed at vide, om Bygden er medtaget eller ikke. Dertil kommer, at, er en Bekendtgørelse af særlig Interesse for Beboerne af en saadan Bygd, vil man altid kunne sørge for, at den paa anden Maade kommer til deres Kundskab, ligesom der jo ogsaa i Lovforslaget er tillagt Amtet en vis Bemyndigelse til at foreskrive, at der skal være Tavle paa forskellige Steder i Sognet.

Den indskudte Sætning i første Punktum er indsat for at opnaa Overensstemmelse med det øvrige Rige, ligesom det ogsaa synes rimeligt, at Ministeriet kan paabyde Læsning ved Kirkestævne i enkelte Tilfælde i Stedet for eller ved Siden af Opslagene, medens Amtet ifølge § 2 ikke kan paabyde Kirkestævne i Stedet for Opslag, men kun ved Siden af, som en yderligere Bekendtgørelsesform.